

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ioanni Diacono. 50.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀρετὰς ἀπολείψασα, ἀλλὰ καὶ αὐξή-
 σασα, καὶ συνῆσαν παρεσκευάσασα.
 ποία γὰρ ἀρετῆ ὄντι ἐσερῆν; ἐπερ-
 ῆν δὲ ἄλλο, ἀλλ' ὄντι ἀπολείπει τὴν
 εὐγένειαν. ἢ γὰρ πῆν παρὰ τῆς δεσπότης
 ἀφ' ἑσώπων κοσμιότητα· καὶ ὄντι ἐ-
 πῆν αὐτὸν τὸ εἰς ἀλαζονείαν ἐπι-
 λήθη παρὰ τῆς δεσπότης, καὶ ἔσφ-
 δακε τὴν σωφροσύνην· ἐσκοφαντῆν,
 καὶ ἠνεγκε γενναίως. δεσπότης ἔγενε-
 το, καὶ ὄντι ἀπέπεισε τῷ φρονήματι. ὅτι
 σοφία ἀνεκὴ ὑχθῆν ἢ ἐμνησία γὰρ τῆς
 ἐνυπνίων εἰς ἔργον ἦλθε· καὶ ἀμελη-
 θῆν παρὰ τῆς βασιλικῶν δούλων,
 ὄντι ἐδουλέσθαι. ἐσασίλευσε, καὶ με-
 τρώς ἠνεγκε τὴν σωφροσύνην, ἀσασαν,
 δικασ μὴ ἀπατήσας. τὸς ἀδελφούς
 ἔποχευε ἐχε, καὶ οὐ μόνον ὄντι
 ἠμῶν ὡς ἐχθρούς, καὶ τοὶ ἀγνοῦ-
 μένος, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεργέτας ἠμεί-
 ναστο. τὴν ἀρετὴν τὴν ἀντιπάλαιον
 διείπε, καὶ ὅτι σοφία καὶ φιλανθρώ-
 πῆν ἀνεκέρυθητο, καὶ ἀφ' ἑσώπων
 τῆς ἡλικίαν προσώγα τρωσάοις συ-
 νῆπτε. μηδ' εἰς τοῖνυ τῆς ἐν συμφο-
 ρῆς καταπίπτω, ἐντυρέσθω δὲ
 ἀπέμα χαλοκείραθῆς, καὶ πάντως ἢ
 ἐνταύθα, ἢ ἐκείσε ἀναλάμψαι.

ἰμφορῆσι
50.

Ἰωάννη Διάκονο. 50.

Τῶν τῶν ἀρετῶν δεσπότης καὶ σοφῆς διδα-
 σκάλος αὐτοῦ ἔστιν εἶναι δὲ ἄλλων καὶ φοιτη-
 τῶν, καὶ τῶν δ' ἱεροσύνης λειτουργῶν κε-
 κληρωσθαι ἐναβρωμοδραν. πνὲς μὲν
 εἰς τυραννίδα ἀπερχῆται τῶν ἀράγ-
 ματι. πνὲς δὲ εἰς χρηματισμῶν. πνὲς
 δὲ εἰς περὶ φθῆν. καὶ ἄλλοι μὲν εἰς τὸ καὶ
 ἑαυτούς, καὶ φίλους ἀγνοῦσιν. ἄλλοι
 δὲ εἰς τὸ ἐχθρούς ἀμύνασθαι. εἰσὶ δὲ οἱ
 τῶν μὲν κοσμίως ζῶντας ἀπελαίνας,
 τῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἀχίτοις ἀλισκομένους.

ἰμφορῆσι
50.

iuventus, & reliqua ætas planum fecit, vt
 quæ virtutes eas, quibus ab initio præditus
 erat, haudquaquam extinxerit, verum po-
 tius nouis incrementis cumularit, atque,
 vt simul pubescerent, effecerit. Quodnam
 enim virtutis genus est, quo non redimi-
 tus atque coronatus fuerit? Semel & iterum
 venditus est: at propterea nobilitatem mi-
 nimè amisit. A Domino suo propter mo-
 rum honestatem dilectus est: nec tamen
 hoc cum in atrogantiam extulit. Domina
 ipsius amore flagrauit: nec tamen pudici-
 tiam suam prodidit. Calumniis appetitus
 est: atque id forti animo tulit. In vincula
 coniectus est: nec tamen animo conster-
 natus est. Sapientix nomine prædicatus
 est (siquidem somniorum interpretatio in
 opus prodiit:) & tamen à regis seruis ne-
 glectus, molesto & acerbo animo id mini-
 mè tulit. Regnum gessit, & mulieris, quæ
 calumniam in eum struxerat, scelus æquo
 ac moderato animo tulit, nec pœnam vllâ
 ab ea expetiuit. Fratres in potestate ha-
 buit: ac non modò eos, vt hostes, minimè
 vltus est, idque cum ipsis ignotus esse, ve-
 rum etiam vt de se præclare meritis vicem
 rependit. Ægypti imperium administra-
 uit: atque ob sapientiam ac morum facili-
 tatem mirificis laudibus in cælum fereba-
 tur, ac per omnes ætates trophæa trophæis
 copulabat. Quæ cum ita sint, nemo in re-
 bus acerbis & calamitosis animum dei-
 ciat: verum probitatis semen foueat at-
 que excolat: atque omnino, vel in hac
 vita, vel in altera, effulgebit.

Gen. 37.

Gen. 39.

Gen. 40.

Gen. 42.

Gen. 47.

Ioanni Diacono. 50.

Eorum, qui mansueti ac facili Domi-
 ni, sapientis que magistri seruos ac disci-
 pulos esse iactant, sacerdotique munus &
 officium sibi obtigisse gloriantur, quidam
 hac re ad tyrannidem abutuntur: quidam
 ad quæstum & opes comparandas: quidam
 ad luxum & delicias. Atque alij quidem
 ad hoc, vt & seipsos, & amicos ignorent:
 alij autem, vt hostes suos vltiscantur: Non-
 nulli etiam eos, qui probè atque honestè
 viuunt submoueat: eos autem, qui in tur-

R ij

pissimis flagitiis deprehensi sunt, ad altiorum quoque dignitatis gradum prouehât. Quod si Eusebius, ut ad me scripsisti, omnium in vnum collecta vitia exprimens, atque & eos, quos minimè oportet in sacrum ordinem allegens, & quæstui studēs, & delictis ac voluptatibus indulgens, & seipsum atque amicos ignorans, & hostes viciscens, & sacerdotij dignitate ad tyrannidem abutens, nulla omnino virtutis dote coornatus est: (nam ij, qui ea, quæ à me commemorata sunt, perpetrant, quibusdam haud dubiè virtutibus instructi sunt) id tibi haud mirum videatur. Nam quia nec per seipsum, id quod officij ratio poscit, perspicit, nec cuiusquam monitis atque consilio vti sustinet, eò improbitatis prouolutus est, ut eos etiam, qui omni virtutis genere florent, & Apostolicam vitam ducunt, ac Discipulorum Saluatoris notas retinent (sunt enim, sunt inquam, qui ita viuunt: etiam si nonnulli milles repugnent, omnesque in vitium prolapsos esse affirmant) non modò laudet atque imitetur, verùm etiam viruperet & eiiciat. Nam quia illorum ij vitæ rationem vitæ suæ reprehensionem esse existimant, improbitatem suam iis accusandis obtecurum se arbitratur. Quamobrem ne propterea segniores ac languidiorem te præbeas. Consentaneas enim ille suis peccatis pœnas luet.

Hermogeni Episcopo. 51.

Sinceris amicis, atque ob summam virtutem amicitias amplexantibus nunquam carebis, quamdiu talis fueris, qualis nunc es. callidum enim ac peritum huius rei venatorem te præbes, ut qui pro retribus mores habeas. His igitur vttere: atque omnes quibus virtus curæ est, amicum te habituri sunt.

Theodosio Episcopo. 52.

Diuina quædam res est sacerdotium, ac rerum omnium præstantissima. In illud

καὶ μάλιστα βαθυῦ ἀξιῶσι. εἰ δὲ Εὐσεβίος ὡς γεγράφηκε τὰ πάντων ὁμοῦ ἐλαττώματα ἄπληξ ἄδελφος, καὶ ἐγκρίτων ἡδὲ οὐ χεῖρ, ῥηματαπρόδρομος δὲ καὶ πρυφῶν, καὶ ἑαυτὸν ἢ φίλους ἀγνοῶν, ἐχθροῦ τε ἀμυώδης, καὶ εἰς τυραννίδα τῆ ἱερωσύῃ ἀποχρώδης, οὐδενὶ πλεονεκτήματι κεκόσμηται, οἱ γὰρ τὰ εἰρηλῶρα δρωῦτες, καὶ κατωρθώμασι πῶς εἰς κεκοσμημένοι, μὴ θαυμάσιος. τὸ γὰρ μήτε ἀφ' ἑαυτοῦ συνορᾶν τὸ θεόν, μήτε συμβουλευόντος ἀνέχεσθαι, εἰς τοιαύτῳ ἐξάκειλε κακίαν, ὅς γε καὶ τοὺς πάσῃ ἀρετῇ κομῆστας, καὶ κατὰ τὸν ἀποστολικὸν ζῶντας βίον, καὶ τῶν μαθητῶν τῶ σωτῆρος ἀξιοζῶντας τὸν χαρακτῆρα. εἰς γὰρ εἰσι, καὶ μυστακισπῆς κινῶνται, πάντας εἰς κακίαν ἐκπεπρωμένοι ἀβαθεαγούμενοι, οὐ μόνον οὐκ ἀποδέχεται, ἀλλὰ καὶ ζηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κακίσει, καὶ ἐξοστρακίσει. ἔλεγχον γὰρ τῶ οικείῃ εἰς τὴν οἰκείῃ νων πολιτείῃ ἠρωδύδης, ἀλλὰ τὸ εἰ κείνης ἀπῆσθαι, τὴν οικείαν κακίαν ἀεὶ φέλλειν οἶεται. μὴ τοίνυν ὀλιγοῖται. ἀναλογησάτω γὰρ τοῖς πλάσμασι τὴν πημασίαν ὑφέξει.

Ερμογένει ἑπισκόπῳ. γα.

Φίλων γησίαν ἢ δὲ ἀρετῶν ἀρετῶν τὴν πᾶσι φιλίας ἀσπαζομένων ἔρημος οὐκ ἂν εἴης ἕως ἂν εἴης τοῦτος, οἷός-τωρ εἰ. δεινός γὰρ εἰ τυρακτῆς τῶ πρᾶγματος ἀπὸ ἀριῶν ἔχον τῶ πρόσωπος. γὰρ τοίνυν αὐτοῖς καὶ πάντες, οἷς ἀρετῆς λόγος, ἐξέσσι σε φίλον.

Θεοδοσίῳ ἑπισκόπῳ. ιβ.

Θεὸν μὲν τοι χρῆμα ἡ ἱερωσύνη. καὶ τῶ ὄντων ἀπάντων τὸ τιμώτατον. ὑβεί: